

Μια συγγραφική αλυσίδα
από τα ΜΙΚΡΑ ΜΟΛΥΒΙΑ
Μαθητές και μαθήτριες της Στ' τάξης
των Εκπαιδευτηρίων ΝΕΑ ΠΑΙΔΕΙΑ

Τα όνειρα της Αλκμήνης

Εικονογράφηση
Ελίζα Βαβούρη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Τα Μικρά Μολύβια αποτελούν οι:

Γιαννακόπουλος Κυριάκος
Γιουβανάκης Γιάννης
Γραμματικούλης Στέργιος
Δριβαλιάρη Ελίνα
Θάνου Ελένη
Θεριουδάκης Κωνσταντίνος
Καλόφωνος Παναγιώτης
Καρύκης Δημήτριος
Κούρτη Ιωάννα
Λαγκαδινός Διονύσης
Λιάκος Παναγιώτης
Λούκος Αθανάσιος
Λυκούδης Παναγιώτης
Ματθαίου Αναστασία
Μουστακίδης Στράτος
Μπουτσίνης Κωνσταντίνος
Σπάθης Κωνσταντίνος
Τσουγκριάνης Σταύρος
Φέγγος Γιώργος
Ψαρινόπουλος Μιχάλης

Μαθητές και μαθήτριες της Στ΄ τάξης
των Εκπαιδευτηρίων ΝΕΑ ΠΑΙΔΕΙΑ

Μικρά Μολύβια - Γιάννης Ζαχαρόπουλος

Τα όνειρα της Αλκμήνης

Εικονογράφηση: Ελίζα Βαβούρη

Διόρθωση: Αντωνία Κίλεσσοπούλου

© 2012, Εκδόσεις Κυριάκος Παπαδόπουλος Α.Ε.,
Μικρά Μολύβια - Γιάννης Ζαχαρόπουλος

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Καποδιστρίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής
τηλ.: 210 2816134, e-mail: info@picturebooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

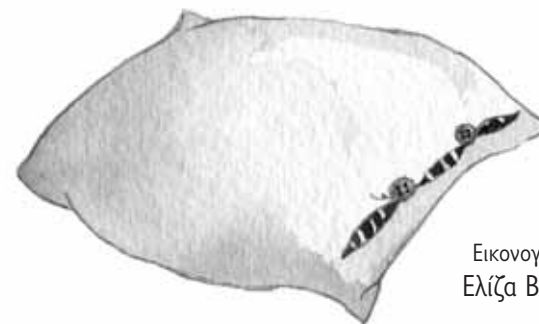
Μασσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3615334

www.picturebooks.gr

ISBN 978-960-484-298-8

ΜΙΚΡΑ ΜΟΛΥΒΙΑ

Τα όνειρα της Αλκμήνης

Εικονογράφηση
Ελίζα Βαβούρη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Έχετε αναρωτηθεί ποτέ από πού έρχονται τα όνειρα; Φαντάζομαι πως όχι.

Για να το ανακαλύψετε, κοιτάξτε προσεκτικά κάτω από το μαξιλάρι σας.

Παρατηρήστε την περιοχή ανάμεσα στο μαξιλάρι και στο κατωσέντονο.

Θα διακρίνετε πως εκεί υπάρχει κάτι αξιοθαύμαστο... Μια μικροσκοπική πόλη!

Η πόλη αυτή ονομάζεται Ονειροπολιτεία: μια πόλη που κρύβει πολλά θαυμάσια όνειρα και μυστικά. Μαζί θα τα αποκαλύψουμε ΟΛΑ! Ας ξεκινήσουμε λοιπόν το υπέροχο ταξίδι μας.

Η Ονειροπολιτεία είναι η χώρα των ονείρων! Εκεί

δημιουργούνται τα όνειρα. Τα σπίτια της είναι μικρά, χτισμένα πλάι πλάι κατά μήκος του Εφιάλτη, του μοναδικού ποταμού που διαρρέει την Ονειροπολιτεία. Το καθένα έχει το δικό του χρώμα κι όλα μαζί συνθέτουν έναν υπέροχο ζωγραφικό πίνακα. Στις παρυφές της πόλης ένα μακρύ μονοπάτι οδηγεί στο Ονειρεμένο Δάσος. Εκεί μπορεί κανείς να βρει χιλιάδες είδη σπάνιων φυτών και μικροσκοπικών ζώων. Πιο ψηλά, ξεχωρίζει το Νυσταγμένο Βουνό, με τις απάτητες κορυφές και το χιόνι που δε λιώνει ποτέ. Εκεί βρίσκονται οι πηγές του Εφιάλτη και ο Καταρράκτης Κριτής. Ο ουρανός της Ονειροπολιτείας είναι πάντοτε ηλιόλουστος.

Πολύ σπάνια κάποιο μικρό λευκό σνεφάκι κάνει δειλά την εμφάνισή του και τότε όλοι οι κάτοικοι της Ονειροπολιτείας αφήνουν τη δουλειά τους και το χαζεύουν μέχρι αυτό να χαθεί πίσω από το Νυσταγμένο Βουνό.

Ποια είναι η δουλειά των κατοίκων της Ονειροπολιτείας; Μα, φυσικά, να δημιουργούν όνειρα. Χαρούμενοι, αφιερώνουν πολλές από τις ώρες τους κα-

θημερινά για να δημιουργήσουν ένα πρωτότυπο όνειρο. Καθόλου εύκολη υπόθεση.

Πρώτα πρώτα πρέπει να συγκεντρώσουν τα απαραίτητα υλικά. Έπειτα τα τοποθετούν στις σωστές αναλογίες μέσα σε μια μεγάλη μαγική... φούσκα!

Όταν όλα είναι έτοιμα, αφήνουν τη φούσκα να κάνει το προγραμματισμένο ταξίδι της... Φυσούν όλοι μαζί ωθώντας τη να φτάσει ως τον Καταρράκτη Κριτή. Εκεί τα μαγικά νερά του καταρράκτη θα ξεπλύνουν κάθε δυσάρεστη σκέψη που μπορεί να έχει τρυπώσει στο όνειρο και θα ελέγξουν την πρωτοτυπία του. Αν η φούσκα καταφέρει να περάσει από αυτόν... τον έλεγχο χωρίς να σπάσει, είναι έτοιμη για να ταξιδέψει στον κόσμο των ανθρώπων. Διαφορετικά, αν δηλαδή η φούσκα σπάσει, όλα της τα υλικά καταλήγουν στον Εφιάλτη και οι κάτοικοι της Ονειροπολιτείας πρέπει να εργαστούν ξανά από την αρχή για να φτιάξουν ένα καινούριο όνειρο.

Ίσως αναρωτιέστε από ποια υλικά φτιάχνονται τα όνειρα. Λοιπόν, η συνταγή είναι σχετικά απλή: πολλή φαντασία, περισσότερη αγάπη, δυο τρία

από τα σπάνια μυρωδικά του Ονειρεμένου Δάσους, ήχοι από παιδικά γέλια, λίγο χιόνι που δε λιώνει και τέλος ένα συστατικό που μόνο ο Ορέστης Ονειρούλης γνωρίζει.

Ποιος είναι αυτός; Είναι ο γηραιότερος κάτοικος της Ονειροπολιτείας, ο δίκαιος και σοφός ηγέτης της. Όταν, λοιπόν, ένα όνειρο είναι έτοιμο να ταξιδέψει στον κόσμο των ανθρώπων, ο Ορέστης Ονειρούλης προσθέτει το τελευταίο συστατικό, λέει τα μαγικά λόγια που μόνο αυτός γνωρίζει και η πύλη της Ονειροπολιτείας για μια και μόνο στιγμή ανοίγει, απελευθερώνοντας το όνειρο.

Κάπως έτσι φτάνουν τα όνειρα και στην Αλκμήνη, την πρωταγωνίστρια της ιστορίας μας.

Η ονειροπαγίδα

Κι όπως συνήθως συμβαίνει στον κόσμο των ανθρώπων και... των ονείρων, όπου υπάρχει το καλό, υπάρχει και το κακό. Και για κάθε Ονειροπολιτεία αντιστοιχεί και μια Ονειροπαγίδα.

Οι Ονειροπαγίδες είναι μικρές πολιτείες που δημιουργήθηκαν για να κλέβουν όνειρα. Όταν, λοιπόν, κάποιο παιδί τοποθετήσει μια από αυτές στο δωμάτιό του, οι κάτοικοι της Ονειροπαγίδας πιάνουν δουλειά. Οδηγούν τα όνειρα στο εσωτερικό της πόλης τους και ή τα φυλακίζουν ή τα αφήνουν να συνεχίσουν το ταξίδι τους αφού πρώτα τα μεταμορφώσουν σε... εφιάλτες.

Τα σπίτια της Ονειροπαγίδας είναι όλα γκρίζα. Χτισμένα το ένα πλάι στο άλλο, δίπλα στον ποταμό Ελπίδα, μοιάζουν να αποτελούν τη φυσική συνέχεια του πάντα μουντού και συνεφιασμένου ου-

ρανού της παράξενης αυτής πολιτείας. Στις παρυφές της πόλης εκτείνεται το Σιωπηλό Δάσος. Κι εδώ μπορεί κανείς να βρει χιλιάδες είδη σπάνιων φυτών και ζώων, που όμως ζουν στην απόλυτη σιωπή. Πιο ψηλά, ξεχωρίζει το Θυμωμένο Βουνό, με τις απάτητες κορυφές και το πύρινο χιόνι. Εκεί βρίσκονται οι πηγές του ποταμού Ελπίδα και ο Αντίστροφος Καταρράκτης.

Οι κάτοικοι της Ονειροπαγίδας περνούν τις ώρες τους χωρίς να κάνουν κάτι συγκεκριμένο. Μέχρι, βέβαια, να τους δοθεί η ευκαιρία να εγκατασταθούν σε κάποιο παιδικό δωμάτιο. Τότε πιάνουν δουλειά. Αναζητούν τα όνειρα που στέλνουν οι κάτοικοι της Ονειροπολιτείας και τα οδηγούν στον Αντίστροφο Καταρράκτη. Όσα από τα όνειρα καταφέρουν να περάσουν από εκεί «καθαρίζονται» από κάθε καλή σκέψη και οδηγούνται στο μεγάλο εργαστήριο της Ονειροπαγίδας. Εκεί συμπληρώνονται τα υλικά που μετατρέπουν ένα όνειρο σε εφιάλη: λίγος φόβος, περισσότερο μίσος, δυο τρία από τα σπάνια μυρωδικά του Σιωπηλού Δάσους, λίγα παιδικά δάκρυα, λίγο πυρωμένο χιόνι και τέ-

λος ένα συστατικό που μόνο η Μάγισσα Νυχτωμένη γνωρίζει.

Ποια είναι αυτή; Είναι η γηραιότερη κάτοικος της Ονειροπαγίδας, η σκληρή και δύστροπη βασίλισσά της. Όταν, λοιπόν, ένα όνειρο έχει πια μετατραπεί σε εφιάλη και είναι έτοιμο να ταξιδέψει στον κόσμο των ανθρώπων, η Μάγισσα Νυχτωμένη προσθέτει το τελευταίο συστατικό, λέει τα μαγικά λόγια που μόνο αυτή γνωρίζει και η πύλη της Ονειροπαγίδας για μια και μόνο στιγμή ανοίγει, απελευθερώνοντας το όνειρο-εφιάλη.

Ξένος σε όλο αυτό το σκηνικό είναι ο Ιωσήφ, το μοναδικό παιδί της παράξενης αυτής πολιτείας.

Σήμερα ξύπνησε νωρίς. Πλύθηκε, ντύθηκε και έφαγε πρωινό. Άνοιξε το παράθυρο. Μπροστά του, όπως πάντα, είδε τον μουντό σκοτεινό ουρανό της Ονειροπαγίδας. Ήταν ο φυσιολογικός Ιωσήφ.

Πάντα μόνος και ορφανός. «Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί ο Θεός μου έδωσε αυτή τη ζωή» αναρωτήθηκε. Και συνέχισε: «Όλοι οι κάτοικοι της Ονειροπαγίδας είναι δύστροποι. Αλλά, νομίζω, δε φταίνε οι ίδιοι. Στην Ονειροπαγίδα όλα είναι μουντά. Κάθε τι εδώ σου προξενεί αηδία και φόβο παράλληλα. Τίποτα δεν τους προσφέρει χαρά. Απλά είναι υποχρεωμένοι να ζουν εδώ όπως κι εγώ. Πάντα πίστευα ότι η ζωή μου θα άλλαζε, αλλά ποτέ δεν έγινε αυτό».

Βγήκε για μια βόλτα στον δρόμο. Ο κόσμος είχε αλλάξει. Οι μεγαλύτεροι ήταν ανήσυχοι. Οι νεότεροι φοβισμένοι. Ο Ιωσήφ παραξενεμένος. Μια λάμψη φώτιζε τον ουρανό της πιο μουντής χώρας. Τι συνέβη; Ο κόσμος άρχισε να τρέχει. Σε ένα απόμερο παγκάκι, ένας ηλικιωμένος άντρας ήταν καθισμένος. Πήγε κοντά του. Μια βιτρίνα δακρύων ήταν σχηματισμένη στα κουρασμένα μάτια του. Ο Ιωσήφ τον ρώτησε γιατί δεν αντιδρούσε και εκείνος του απάντησε: «Μας αγοράζουν!».

Την ίδια ώρα στα Εξάρχεια...

«Αυτή την ονειροπαγίδα θα ήθελα. Είναι παλιά και δείχνει χειροποίητη. Έτσι δεν είναι;»

«Βεβαίως. Είναι εξαιρετικής ποιότητας. Είναι, βέβαια, παλιά, αλλά καλοδιατηρημένη. Δεν έχει βγει απ' το κουτί της για χρόνια. Σας την προτείνω ανεπιφύλακτα!»

«Αυτή θέλω, μαμά. Την εγκρίνεις;»

«Φυσικά, αφού είπαμε, εσύ θα διαλέξεις το δώρο των Χριστουγέννων σου. Λοιπόν, πόσο κοστίζει;»

«Νομίζω πως θα σας την κάνω δώρο. Αυτή η Ονειροπαγίδα μοιάζει να φτιάχτηκε για ένα ξεχωριστό κορίτσι, και η κόρη σας φαίνεται ξεχωριστή...»

«Ευχαριστούμε πολύ! Καλά Χριστούγεννα...»

Μετά από μια ώρα στο σπίτι της Αλκμήνης...

«Λοιπόν, πού θα κρεμάσεις την ονειροπαγίδα σου;»

«Στην ντουλάπα μου, μαμά.»

«Και... δε φοβάσαι μήπως... σου παίρνει τα όνειρα;»

«Χαζομάρες.»